

ANADOLU HAYAT EMEKLİLİK A.Ş.
BAŞLANGIÇ KATILIM
EMEKLİLİK YATIRIM FONU
01.01.2017 - 31.12.2017 DÖNEMİ FAALİYET RAPORU

Kuruluş Tarihi	: 29.12.2016
İhraç Tarihi	: 02.01.2017
Fon Tutarı	: 1.000.000.000-TL
Pay Adedi	: 100.000.000.000-pay
Fon Toplam Değeri	: 80.183.505.-TL
Menkul Kıymetler Değer Artışı	: 1.403.787.-TL
Cari Dönem Gelir Gider Farkı	: 2.967.177.-TL
İhraç Değeri	: 0,010000-TL
02.01.2018 Pay Değeri	: 0,010851-TL
İhraç Tarihine Göre Verim	: %8.51
02.01.2017 – 31.12.2017 Verimi	: %8.51

Anadolu Hayat Emeklilik A.Ş. Başlangıç Katılım Emeklilik Yatırım Fonu’nun 2017 yılı verimi %8.51 olarak gerçekleşmiş, karşılaştırma ölçütünün getirisi ise %7.70 olmuştur. 31.12.2017 itibariyle tüm katılma belgelerinin %7.39’u dolaşımda kalmıştır.

Fon portföyünün %44,64’ü Türk özel sektör kira sertifikası, %33.20’si kira sertifikası ve %22.16’sı katılma hesabından oluşmuştur.

Anadolu Hayat Emeklilik A.Ş. Başlangıç Katılım Emeklilik Yatırım Fonu’nun 2017 yılında Menkul Kıymetler Değer Artışı 1.403.787.-TL olurken; Cari Dönem Gelir-Gider farkı 2017 yılında 2.967.177.-TL olarak tahakkuk etmiştir.

Fon, performans kriteri olarak; % 70 BIST-KYD 1 Aylık Kar Payı TL Endeksi+% 30 BIST-KYD Kamu Kira Sertifikaları Endeksi’ne göre hesaplanan endeksi hedef almaktadır.

*Fonun halka arz tarihi 02.01.2017 olup fon portföyü 27.01.2017 tarihinde oluşmuştur. Bu nedenle kuruluştan ve sene başından getirinin hesaplanmasında başlangıç tarihi olarak fon portföyünün oluşturulma tarihi baz alınmıştır.

Anadolu Hayat Emeklilik A.Ş. Başlangıç Katılım Emeklilik Yatırım Fonu’nun Sermaye Piyasası Kurulu’nun 13.03.2013 tarih, 28586 no.lu Resmi Gazete’de yayınlanan Emeklilik Yatırım Fonlarının Kuruluş ve Faaliyetlerine İlişkin Esaslar Hakkında Yönetmelik ile ek ve değişikliklerine uygun olarak düzenlenen 31.12.2017 tarihli Bilançosu ile Kar ve Zarar Tablolarını ilgili Yönetmeliğin 32. maddesi gereğince onaylarınıza sunarız.

Saygılarımızla,

ANADOLU HAYAT EMEKLİLİK A.Ş.
BAŞLANGIÇ KATILIM EMEKLİLİK YATIRIM FONU

Fon Kurulu

Tarih: 26.03.2018

M. Uğur Erkan
Başkan

Tuna Uğun
Üye

Mine Kumcuoğlu
Üye

01.01.2017-31.12.2017 DÖNEMİNİN DEĞERLENDİRMESİ

MAKROEKONOMİK GELİŞMELER

2017 yılında Türkiye’de reel GSYH artışı ve büyümeye yönelik öncü göstergeler 2011’den bu yana en yüksek seviyeleri işaret ederken, güçlü büyümenin dış açık, enflasyon ve bütçe açığı üzerindeki yan etkileri de belirgin oldu. Türkiye ekonomisi 2017 yılının ilk üç çeyreğinde yıldan yıla %7,4’lük oldukça iyi bir büyüme performansı kaydederken, bu büyümede hane halkı tüketimi ve toplam yatırım kategorilerinin katkıları ön plandaydı. 2016 yılının üçüncü çeyreğinde ekonominin daralmasının ardından hem işverene hem de çalışan kesime merkezi yönetim bütçe imkânları kullanılarak sağlanan teşvikler ile kredileri canlandırmaya yönelik makro ihtiyati tedbirlerin tüketim ve yatırımlar üzerinde etkili olduğu gözlemlendi. İşveren kesim yıl boyunca asgari ücrete devlet desteğinden faydalanırken, ayrıca 2017 yılı ilk çeyreğinde ödenmesi gereken SGK primleri son çeyreğe ötelendi. Hazine garantisi getirerek şirketlerin krediye erişimini kolaylaştıran Kredi Garanti Fonu’nun (KGF) kefalet getirebileceği kredi büyüklüğü 20 milyar TL’den 250 milyar TL’ye yükseltildi ve bunun 200 milyar TL’lik kısmı 2017’de kullanıldı. Mobilya ve beyaz eşya sektörlerinde geçici vergi indirimi uygulaması başlatıldı. Diğer yandan, ekonominin iyi performans göstermesinde dış talep de etkiliydi. Türkiye’nin ihracatının yaklaşık %48’ini gerçekleştirdiği Euro Bölgesi’nde iktisadi aktivitenin 2011 yılından beri görülen en hızlı şekilde seyretmesi, yurt içinde ihracatı ve dolayısıyla büyümeyi destekleyen bir unsurdur. Yurt içi makroekonomik görünümün ve büyüme performansının sene başında bu denli olumlu seyretmesi beklenmiyordu. Ocak ayında kredi derecelendirme kuruluşu Fitch’in siyasi belirsizlikleri gerekçe göstererek Türkiye’nin kredi notunu yatırım yapılabilir kategorinin bir kademe altına düşürmesiyle, Türkiye’yi üç büyük kuruluş içinde yatırım yapılabilir olarak değerlendiren kalmadı. Ancak, nisan ayında düzenlenen referandumun ardından uzun süre gündemde seçim bulunmaması, daha istikrarlı bir yatırım ortamı oluşmasına zemin hazırladı.

Dış denge açısından büyümenin hızlanmasının ve enerji fiyatlarındaki yükselişin olumsuz etkileri gözlemlendi. 2017 yılında Türkiye’nin altın ve enerji ithalatı artarken, cari açık 12 ay birikimli olarak 2016 yılsonundaki 32,6 milyar dolardan ekim ayı itibarıyla 41,8 milyar dolara genişledi. Büyümeyi destekleyici mali politikalar nedeniyle merkezi yönetim bütçe açığında da bozulma vardı. Bütçe açığı GSYH’ye oranla %1,1 seviyesinde bitirdiği 2016 yılının ardından, 12 ay birikimli olarak kasım itibarıyla %1,7’ye yükseldi. Eylül ayı sonunda açıklanan ve hükümetin 2018-2020 yılları arasındaki hedeflerini kapsayan Orta Vadeli Program’da (OVP), bütçe açığının GSYH’ye oranla 2017 yılını %2, 2018 yılını ise %1,9 seviyesinde tamamlayacağı öngörüldü. Bu durum bütçedeki gevşemenin tek bir sene ile sınırlı kalmayacağını işaret etti. Bütçe açığındaki artış, Hazine’nin geçmiş yıllara kıyasla daha yüklü borçlanmasına neden oldu. Bütçe kanunu ile Hazine’ye verilen borçlanma yetkisi yıl içinde aşıldı ve borçlanma limiti Bakanlar Kurulu kararıyla artırıldı. Hazine’nin iç borç çevirme oranı 2017 yılı için belirlenen %98’lik hedefin oldukça üzerinde, %126 olarak gerçekleşti.

Güçlü iç talep ve kur sepeti (dolar ve euro ortalaması) bazında %15,2 değer kaybeden Türk lirası bileşiminin enflasyon üzerindeki olumsuz etkileri ilk çeyreğin sonlarından itibaren belirginleşti. Yıllık TÜFE enflasyonu 2016 yılını %8,5 seviyesinde tamamlarken, 2017 yılı içinde %12,98 ile endeks tarihinin zirvesini gördükten sonra yılsonunda %11,9 seviyesine geriledi. Enflasyonun Merkez Bankası’nın kasım ayında yayınladığı yılın son Enflasyon Raporu’ndaki yılsonu tahmini olan %9,8’in oldukça üzerinde gerçekleşmesinin temelinde, enerji ve gıda fiyatlarındaki yüksek seyir ile Türk lirasındaki değer kaybının birikimli etkileri vardı. Altın, tütün, alkollü içecekler, enerji ve gıda dışı TÜFE’ye denk gelen çekirdek-C enflasyonu yıllık olarak 2017 yılını %12,3 seviyesinde sonlandırırken, burada da 2016 yılsonuna kıyasla 4,8 puanlık artış görüldü. Bu gösterge, 2017 yılında uygulanan para politikasının yılın başlarında ortaya konan faiz artırımlarına rağmen enflasyonun ana eğiliminde iyileşme meydana getirecek kadar sıkı olmamasının bir yansımasıydı. Merkez Bankası rutin bir fonlama aracı haline getirdiği Geç Likidite Penceresi (GLP) faizini 2016 sonuna göre kademeli olarak 275 baz puan artırdı ve aralık ayı itibarıyla

bankacılık sistemine tüm fonlamayı bu kanaldan sağlamaya başladı. Banka'nın ağırlıklı ortalama fonlama maliyetindeki artış ise 444 baz puan ile çok daha yüksekti. Merkez Bankası yıl boyunca fiyatlama davranışları ve enflasyon beklentilerindeki bozulma nedeniyle para politikasındaki sıkı duruşu muhafaza edeceğini belirtirken, aralık ayı toplantısında ise GLP faizinde yapılan 50 baz puanlık artışla yılı sonlandırdı.

Gelişmekte olan ülkelere yönelen portföy akımlarındaki güçlü seyirden yurt içi piyasalar da faydalandı. 2017 yılında yurt içinde hisse senedi, tahvil ve eurobond piyasalarına yönelen toplam portföy akımları 15,4 milyar dolar olurken, bu rakam 2016 yılındaki 6 milyar dolara kıyasla belirgin iyileşmeyi yansıttı. Hisse senedi piyasalarında Türk lirası bazında 2016 yılsonuna göre %47,6 artış olurken, dolar bazındaki performans %40,1 seviyesindeydi. Tahvil piyasasında ise daha karışık bir görünüm hâkimdi. Kısa vadeli faizlerde Merkez Bankası'nın sıkılaşmasının, enflasyondaki yükselişin ve Hazine'nin borçlanma ihtiyacındaki artışın etkisiyle yıl içinde 280 baz puana varan yükseliş görülürken, uzun vadeli faizlerdeki artış 32 baz puan ile sınırlıydı.

ABD'de Fed 2015 yılında faiz artırımlarıyla başladığı sıkılaşmaya 2017'de bilanço küçültmeyi de eklerken, Avrupa Merkez Bankası (ECB) varlık alım programının süresini uzatarak miktarını düşürdü fakat faiz oranlarını negatif bölgede korumaya devam etti. Japonya Merkez Bankası (BoJ) ise destekleyici para politikasını yıl boyunca korudu. Gelişmiş ülke merkez bankalarının para politikasında sıkılaşmaya veya mevcut gevşek politikalarında kısıntıya gittikleri böyle bir ortamda, gelişmekte olan ülke piyasalarına portföy akımları son yılların en yüksek seviyelerinde oluştu. Bunun sebebi ise, küresel büyümenin son yılların en güçlü seviyesine ulaşmasına rağmen, gelişmiş ülkelerde enflasyon baskısının görülmemesi ve böylece merkez bankalarının hızlı bir sıkılaşmaya gitmekten imtina etmeleriydi. Fed 2017 yılında öngördüğü üç faiz artırımının tümünü gerçekleştirirken, bilanço küçültmenin nasıl yapılacağına dair haziran ayında bir yol haritası yayımlayarak ekim ayı itibarıyla bilançosunda vadesi gelen tahvillere yeniden yatırımları kısmaya başladı. Bu yolla 2017 yılında bilançosunu yaklaşık 30 milyar dolar küçültten Fed'in bilançosunun 2018 yılında 420 milyar dolar, daha sonraki yıllarda 600 milyar dolar küçülebileceği hesaplandı. Fed'in bu hamleleri, para politikasındaki normalleşmeyi piyasa ile başarılı bir iletişim yaparak uygulaması sayesinde risk iştahını zedeledi. Şubat 2018'de görev süresi dolacak olan Başkan Yellen yerine Fed kurul üyesi Powell'ın atanması Fed'in faiz artırımları ve bilanço ile ilgili politikalarında öngörülenin ötesinde bir değişikliğe yol açmayacağından olumlu algılandı. ABD'de 2017 yılının ocak ayında resmi olarak görevine başlayan Başkan Trump'ın uygulamaya koymak istediği sağlık ve vergi reformları yeterli desteği alamayarak dönem dönem piyasalarda oynaklık yarattı. Kurumlar ve gelir vergilerinde kapsamlı indirimleri içeren vergi paketi aralık ayına kadar Kongre'den istenen desteği almazken, yapılan bazı değişikliklerin ardından nihayet aralık ayında kabul edildi ve 2018 yılından itibaren yürürlüğe girdi. Vergi reformunun 10 yıllık süre boyunca ABD büyümesine 1 puana varan katkısının olması beklenirken, aynı zamanda bütçe açığında da özellikle yürürlüğe girdiği ilk yıllarda artışa neden olacağı tahmin edildi. Bununla birlikte, paketin şirket karlılıkları üzerinde beklenen olumlu etkisi, risk iştahını artırarak hisse senedi piyasaları açısından iyimser bir ortam oluşmasını sağladı. Euro Bölgesi'nde ise son yılların en güçlü büyüme oranlarının görülmesi, ECB'nin para politikasında ayarlama yapıp yapmayacağı hakkında endişelere sebep oldu. ECB 2017 yılı ilk çeyreğinde aylık 80 milyar euro, yılın kalanında ise 60 milyar euro olarak yaptığı varlık alımlarını, 2018 yılında eylül ayına kadar 30 milyar euroya indireceğini duyurdu. Banka'nın Euro Bölgesi'nde büyüme iyileşse de para politikası desteğine halen ihtiyaç olduğu yönündeki yorumları risk iştahını beslerken, faiz artırım beklentilerini de 2019 yılı ve sonrasına öteledi.

Küresel iktisadi aktivitedeki büyümenin hızlandığı ve genele yayıldığı 2017 yılının ardından, büyümedeki toparlanmanın 2018 yılında bir miktar ivme kaybetmekle birlikte sürmesi beklenmektedir. Gelişmiş ülke merkez bankalarının para politikalarındaki normalleşmenin öngörülebilir bir patikada ilerlediği bir senaryo altında, yatırım iştahının gelişmekte olan ülkeler lehine seyretmeye devam etmesi beklenebilir. Fed'in aralık ayında 2018 yılı için öngördüğü üç faiz artırımını hızlandıracağına veya ECB ile BoJ'un faiz artırımında beklenenden erken davranacağına dair haber akışı ise küresel tahvil faizlerinde yukarı yönlü baskı yaratabilir. Risk iştahının olumlu seyrettiği bir ortamda yurt içine yönelen portföy akımlarının güçlü kalması mümkünken, küresel faizlerde yukarı hareketin TL varlıkların makroekonomik verilere hassasiyetini artırabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.